

Aap & Mol

in de bergen

Mol is nieuwsgierig

‘Oewaaah!’

Lui rekt Mol zich nog eens uit. Hij heeft een hele tijd in zijn stoel zitten lezen en zijn benen worden nu toch een beetje stijf. Tijd voor een wandeling.

Mol slaat zijn boek dicht en legt het op de stapel naast zijn stoel. Net als hij wil opstaan, hoort hij stappen boven zich. Dan steekt Aap zijn hoofd door de ingang van het hol.

‘Ha Mol, hoesie, krijg ik een kom van die lekkere soep van je?’

Aap ploft het hol binnen.

‘Eén kommetje dan, Aap, want ik wilde net een wandeling gaan maken!’

Mol roert in de pan en schept een kom vol soep voor Aap.

Aap slurpt de kom in één keer leeg, veegt zijn lippen af en zegt: ‘Kom mee, Mol, waar wacht je op?’

Buiten moet Mol even wennen. Zijn hol wordt alleen verlicht door de vlammen van het kachelkje. Hierboven, in het bos, worden de zonnestralen grotendeels tegengehouden door het dichte bladerdek, maar toch is het veel lichter dan in het hol van Mol. Samen lopen ze het bos in.

In zijn eentje zou Mol een stuk voorzichtiger lopen. Hij vindt het eigenlijk een beetje eng alleen in het bos. Maar met zijn vriend Aap erbij voelt hij zich veilig.

‘Laten we naar jouw boom lopen, Aap,’ zegt Mol. ‘Ik ben nog nooit in jouw hut geweest en jij bent al zo vaak bij mij op bezoek geweest.’

‘Zou je dat wel doen, Mol? Bij mij is het maar een kale boel. Het is er niet zo gezellig als in jouw mollenhol.’

Maar Mol is nieuwsgierig naar de hut van Aap en wil er toch graag een kijkje nemen.

De hut van Aap

Aap woont in een hoge boom, zo hoog, dat hij ver boven alle andere bomen van het bos uittorent. Daarom is Mol nog nooit boven in de hut van Aap geweest. Mol kan niet goed klimmen.

Onder aan de boom van Aap blijven ze staan. Aap kijkt eens naar Mol. Zo naast zijn hoge boom lijkt Mol nog kleiner dan hij eigenlijk is.

‘Klim maar op mijn rug,’ zegt Aap, ‘dan draag ik je naar boven.’

Mol kijkt langs de stam omhoog. Het lijkt eindeloos te duren voor zijn ogen helemaal boven zijn. Mol wordt er een beetje duizelig van.

‘Is dat wel veilig?’ vraagt hij bibberig.

‘Als een huis!’ roept Aap.

Voor Mol zich kan bedenken heeft Aap hem opgetild en op zijn rug gezet.

‘Hou je goed vast, Mol, daar gaan we!’

Razendsnel klimt Aap omhoog.

Mol houdt zijn ogen stijf dicht. Het was toch niet zo’n goed idee, denkt hij angstig. Als hij onderweg even naar beneden kijkt, weet hij niet wat hij ziet. Wat zijn ze al hoog! Snel doet hij zijn ogen weer dicht en houdt zich nog steviger vast.

‘We zijn er!’ roept Aap, terwijl hij Mol neerzet.

Mol doet voorzichtig zijn ogen open. Wat is het hier licht!

Nieuwsgierig kijkt hij om zich heen.

Het is inderdaad nogal kaal vergeleken bij zijn gezellige hol.

‘Mooie hut, Aap,’ zegt Mol beleefd.

‘Welnee,’ zegt Aap, ‘het stelt niet veel voor, maar ik heb wel het mooiste uitzicht van de wereld. Kijk maar!’

Aap spreidt zijn armen wijd uit.

Mol wordt weer helemaal draaierig, zo ver heeft hij nog nooit kunnen kijken. Hij ziet de zee en het brede, zonnige strand waar hij een keer met Aap is geweest. En aan de andere kant ziet hij...

